

XXVII.

Forslag

til

midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen.

(Fremsat i Folketinget den 18. November 1910 af Justitsminister *Billow*.)

Iste Kapitel.

Straffebestemmelser for forskellige Volds- og Sædelighedsforbrydelser, Betleri og Løsgænger.

§ 1.

Den, der imod sagesløs Person — det er en saadan, hvis Forhold ikke kunde give rimelig Anledning til Voldsgerningen — udøver Vold, der vel ikke medfører Saar eller anden Skade (almindelig borgerlig Straffelovs § 200), men dog har paadraget den overfaldne en ikke rent forbigaaende legemlig Lidelse, straffes med Fængsel eller med Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde, eller naar den sagesløse angrebne er en af de i almindelig borgerlig Straffelovs §§ 201 eller 202 nævnte Personer, kan Straffen stige til Strafarbejde indtil 6 Aar. Er den sagesløse angrebne den skyldiges Slægtning i opstigende Linie, kan Straffen ikke bestemmes lavere end i almindelig borgerlig Straffelovs § 201 fastsat.

Udøves Vold, der falder ind under almindelig borgerlig Straffelovs § 203, mod sagesløs Person, straffes den skyldige med Fængsel, Tvangsarbejde eller Strafarbejde indtil 6 Aar. Har Gerningsmanden i dette Tilfælde villet den indtraadte Følge eller dog maattet forudse den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen, kan kun under formildende Omstændigheder lavere Straf end Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 3 Maaneder eller Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbejde i tilsvarende Tid anvendes. Har under samme Forudsætning Voldsgerningen medført et længere Sygeleje for den angrebne eller for længere Tid gjort ham uskikket til Arbejde, straffes den skyldige med Strafarbejde indtil 6 Aar, medmindre der foreligger formildende Omstændigheder.

Ved Bestemmelse af Straffens Strenghed efter denne Paragraf bliver der at tage særligt Hensyn til, om Volden har været udøvet af flere i Forening.